Quelle: https://manuscripta.at/?ID=35039
Copyright: Brixen/Bressanone, Priesterseminar/Seminario Maggiore

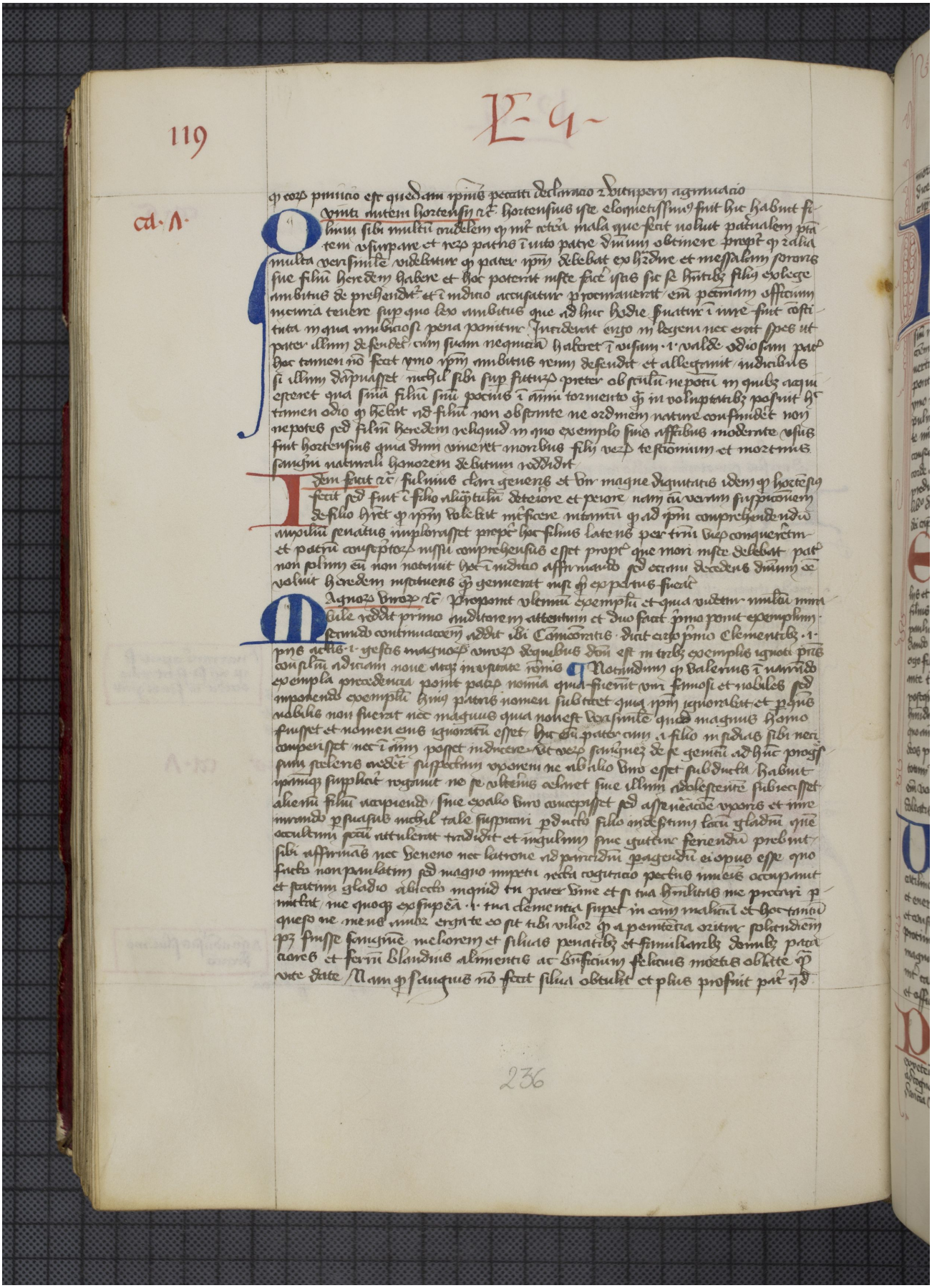

119

Ca. 8.

Q. 4.

q corp punitio est quedam ipsius peccati detrimento et interpretatio agnoscatur

Omnia autem hortensius et hortensius iste eloquentissimus fuit hic habuit filium sibi multum crudelem q mte etiam mala que fecit noluit patrialem pietatem usurpare et resp patris i uno patre duum obtinere propt q et alia multa verisimile videbitur q pater ipsum delebat ex hedre et messalam sororis sue filium heredem habere et hoc potuerit iuste fuit iste sic et hortensius filius eoliege ambitus se prehendit et i iudicio accusatur procumbentem cum patrimonii officium memoria tenere sup quo leo ambitus que ad huc hodie fruitur i urbe fuit constituta in qua ambitiosi pena ponitur Incidunt enim in legem nec erat spes ut pater illum defendet cum suum nequitia haberet i visum i valde odio sum pater hoc tamen ido fecit ymo ipsum ambitus rem defendit et allegavit iudicibus si illum depuisset nihil sibi sup futuro preter obprobrium nepotum in quibus aliquem speraret qua sua filium suum pocius i omni tormento q in voluptatibus posuit hoc tamen odio q habebat ad filium non obstante ne ordinem nature confundit non nepotes sed filium heredem reliquit in quo exemplo suis affibus moderate vitis fuit hortensius quia dum amaret mortibus filii resp testamentum et mortuus sanctum naturali honorem debitum reddidit

Idem fuit et fulvius clam genens et vir magne dignitatis idem q hortensius fecit sed fuit i filio adoptatum deteriore et peiore nam cum verum suppositum de filio habet q ipsum volebat mactare mentiri q ad ipsum comprehendendum auxilium senatus implorasset propter hoc filius latens per tria loca conquerentem et patrem constipatos nisi comprehensus esset propter que mori iste debuit pater non solum eum non notavit hoc i iudicio affirmando sed etiam decedens dominum se voluit heredem instituens q generat iste q ex patris facie

Agnosco vinos et Proponit vlemum exemplum et quia vulteum multum mutatum reddit primo auditorem attentum et duo fuit primo ponit exemplum secundo continuacionem addit ibi Camoratus dicit ergo primo Clementius i pns actis i gestis magnos amos dignitatis dum est in talibus exemplis ignoti prius consilium adiuvam nonne ergo in vestre nomis Notandum q Valerius i nominibus exempla precedencia ponit patres nomina quia fuerunt viri famosi et nobiles sed imponendi exemplum hinc patris nomen subtraxit quia ipsum ignorabat et ipsum nobilis non fuerat nec magnus quia noscit verisimile quod magnus homo fuisset et nomen eius ignoratur esset hic du pater cum a filio in sidus sibi nec compensset nec i omni posset indicere vt resp sanguinem de se genitum ad huc prosperum stolens credit suspectum vsorem ne ab alio vino esset subducta habuit primo supplicat rogavit ne se vltrius adiuvet sine illum adulterare sibi accesset alterum filium accipiendo sine consilio vino accepisset sed assertione vsoris et iure mirando psuasus nihil tale suspicari pducto filio ante stirpis facu gladium que occultum secum attulerat tradidit et inquiriens sine gutture ferendum prebuit sibi affirmas nec veneno nec latrone ad parendum pugendum ei opus esse quo facto non paulatim sed magno impetu recta coguitio pectus mucro occupavit et statim gladio abscisso nequid tu pater vine et si tua humilitas me precari permittit nec quoque exspecta i tua clementia superet in omni malicia et hoc tunc quesso ne me nunc ergo te eo pt tibi vilior q a penitentia oritur potendiem pz fusse sanguine meliorem et filius penatibus et similiarib domib pater acres et ferui blandus alimentis ac beneficium fletus moetus obliite q vite date Nam q sanguis no fecit filium obtulit et plus profuit pat q ad

236